LASTURA 4

Zpravodaj Římskokatolické farnosti u kostela sv.Jakuba Staršího,
Praha 10 - Petrovice

květen-červen 2006

BYLI SPOLU

Ve Skutcích apoštolů, dějinách prvotní církve, které napsal sv.Lukáš jako pokračování svého evangelia, je zaznamenáno, co se dělo po seslání Ducha svatého o Letnicích. Petr s dalšími apoštoly DUCHA-PLNĚ vystoupili před davy lidí se zvěstí, že Ježíš je Pán a Mesiáš (Sk 2,36), že se naplňují proroctví přislibující seslání Ducha Božího, Ducha proroctví (Sk 2,18).

Další řádky z Bible (Sk 2,37-38.41-42) popisují VZNIK CÍRKVE:
Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?" Petr jim odpověděl: "Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a jako dar dostanete Ducha svatého" ... Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.
Setrvávali

- *v apoštolském učení* (tzv. didaskalia)
- *v bratrském společenství* (koinónia) - v ekumenickém překladu *"byli spolu"*
- *v lámání chleba* (leiturgia, eucharistia)
- *a v modlitbách* (martyria).

Seslání Ducha Sv.-oltářní obraz neznámého mistra - dunajská škola

Z tohoto popisu čtyř základních funkcí Církve - tak jak působením Ducha svatého ustanovovaly život obcí prvotních křesťanů - odvozuji i svou vizi životaschopné farnosti. Mimochodem: v procesu obnovy farností, probíhajícím v naší arcidiecézi, zaniká administrativní samostatnost těch, které nejsou schopny všechny tyto funkce plnit.

(pokračování na str.2)

Myslím, že petrovicko-hornoměcholupská farnost může přežít, když bude růst. Když budete chtít. Růst je totiž jedním ze znaků života.
Na podzim jste mnozí (69) projevovali své názory v odpovědích na otázky v dotazníku, sestaveném zčásti právě podle těch výše uvedených čtyř funkcí živé církve - např.:

- v okruhu "vzdělání, katecheze, formace", který odpovídá funkci "didaskalia", projevilo rozhodný zájem o duchovní obnovu jen 5 farníků, nakonec se jí již čtvrtý měsíc účastní asi 30 (k mé velké radosti)
- v okruhu společný život farnosti - "koinónia" - na otázku "Chceme farní shromáždění?" bylo kladně rozhodnuto 40 farníků a nakonec jich přišlo asi 70, na narozeniny farnosti asi 100 (u Čouků bylo vždycky dobře)

…u Čouků bylo vždycky dobře…

- v liturgii jsme zkusili uskutečnit pár z Vašich návrhů - roráty, kající bohoslužby, prodlouženou adoraci, ekumenickou bohoslužbu - z té vznikla hezká přátelství - můžeme je prohlubovat při společné svatodušní vigilii
- martyria - z modlitby vyrůstající služba, evangelizace - to zatím vidím v dost nejasných obrysech.

Na životaschopnosti, otevřenosti novým způsobům společného života a novým příchozím závisí i odpověď po smysluplnosti dostavby fary a farního sálu. Budeme li SPOLU tak rádi jako první křesťané a budeme li k nám přivádět mnohé a budou li zde rádi zůstávat - pak to vše bude potřeba. Ba - bude to znovu malé...
Začali jsme zvát veřejnost na třetí pátky - lidé přicházejí. Budete li chtít a půjdeme li do toho spolu, od podzimu můžeme dveře pootevřít ještě víc.
Dosavadní pastorační rada farnosti je skupina obětavců, kterým je třeba vyjádřit velkou vděčnost za to, kolik úkolů si vzali osobně na svá bedra. Členové nové "farní rady" by podle mě měli spíš koordinovat desítky ochotných spolupracovníků, ujímajících se jak pravidelných, tak akutně potřebných služeb - od úklidu kostela (obdivuji nově vznikající mužskou úklidovou partu) po misijní aktivity. Ne jeden Ferda Mravenec, ale mraveniště.

Z fary zdraví kněz František: jednu partu mravenců jsem zahnal Biolitem - nejevili zájem o spolupráci. Vy se ale nemusíte bát, mám tu na pohoštění i lepší věci.

redakční okénko

Utěšené přírůstky

Kde jsou ty časy, kdy měla Lastura čtyři nebo dvanáct stránek. To se to tisklo a kompletovalo. V tomto čísle už jsme to dotáhli na 24 (!) stran a ještě byl problém vše podstatné vtěsnat. Náš farní zpravodaj prostě jako správný kojenec (protože pořád ještě v kojeneckém věku je) přibývá geometrickou řadou a začíná mu být malá ulita. Ale co se dá dělat. Ve farnosti se pořád něco děje, objevují se i noví přispěvatelé s novými nápady a Lastura si nechce nic nechat ujít. Jistě uznáte, že jsme nemohli opomenout úctyhodné jubileum pana Václava Vaška. A když už mezi sebou máme takového vzácného člověka s takovou zásobou životních zkušeností a moudrostí, tak by jistě byla škoda nevyužít této skvělé příležitosti k trochu obsáhlejšímu rozhovoru. Najdete ho hned za tímto editorialem.

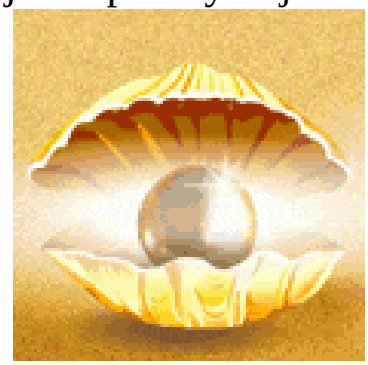

Jinak v tomto čísle přinášíme hned několik novinek. Na tom, že spatřily světlo petrovického světa, má (ostatně jako téměř už tradičně) největší zásluhu náš snad nevyčerpatelný gejzír nápadů a také podmanivé energie, se kterou do lastuřích tenat zatahuje stále nové spolupracovníky, prostě naše nejaktivnější redaktorka a „zuřivá“ reportérka Monika. Hned na titulní stránce jste už nejspíš objevili a rozluštili nový logo-rébus, který Monika navrhla a výtvarně pak tohoto „Úvodníka“ zpracoval Honza Jareš. Z Moničiny kuchyně je také „Abecedář“ – zatím jednoznačně nejrozsáhlejší lastuří projekt, který tvoří více jak třetinu tohoto čísla a ve kterém naleznete celou řadu netradičně podaných informací o naši farnosti včetně těch nejžhavějších, jako je např. průvodce pravidly (už blížících se) voleb do farní pastorační rady. Originálními iluminacemi zdařile ozdobil „Abecedář“ opět Honza Jareš . Patří mu za to náš dík a hluboký obdiv (ostatně jediný to honorář, kterým Lastura disponuje). Nemusím snad ani dodávat, kdo ho k této perné několikadenní (a několikanoční) práci přemluvil ☺. A je to vlastně další naše premiéra, protože zatím jsme si museli vystačit s vypůjčenými obrázky odjinud.

V rámci „Abecedáře“ se skrývají ještě další dvě novinky. Jednak jsme se na několika místech už osmělili k jakýmsi satirickým dloubnutím do vlastních řad a různých našich nešvarů. Hlavně ale díky Tatianě Pikálkové, která zpracovala písmeno M, je na světě první pokus o alespoň dílčí „cizojazyčnou“ mutaci Lastury. Snad tím aspoň trošku uděláme radost početné skupině slovenských rodáků v naší farnosti, když už nemůžeme (třeba jenom zatím) vydávat v jejich rodném jazyce Lasturu celou.

Ale teď už vás přestanu zdržovat od vlastního čtení a pokud i tentokrát dočtete až do konce, tak smekám a hluboce se klaním ☺.

Mirek Nedoma

KDO JE KDO aneb ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ

Všem, kdo znají jeho neutuchající mladistvý elán, to přijde těžko uvěřitelné. Ale je to tak. Ve středu 26. dubna oslavil pan ***Václav Vaško*** *85. narozeniny. V přímém srovnání s jeho životopisem ztrácí lesk mnohý dobrodružný román. Mladý povstalec v době SNP, vězeň gestapa, po osvobození diplomat v Moskvě, v 50. letech politický mukl, který prošel několika komunistickými věznicemi a lágry, katolický aktivista v době Pražského jara, v 80. letech disident – především však statečný a čestný muž, který významnou měrou přispěl k návratu svobody pro náš národ a církev. Dnes je známý především jako stále tvrdě pracující publicista – kronikář pronásledování církve v našich zemích.*

Protože historické podrobnosti z jeho života i tvorby je nejlepší čerpat přímo z jeho knížek, snažili jsme se následující rozhovor orientovat spíše na jeho současné radosti i starosti a na vztah pana Vaška k naší farnosti a k našemu okolí. Všechno se vším ale souvisí a tak jsme se nevyhnuli ani vzdálenější historii.

Foto Maruška Škvorová

Když si srovnáme Vaši současnou úžasnou duševní i fyzickou vitalitu se všemi těmi pestrými příkořími a úskalími, kterými jste ve svém životě už musel projít, tak snad každého musí napadnout, že na tom známém úsloví: „Co člověka nezabije, to ho posílí.“ musí být hodně pravdy.

Ale ona to také pravda je. Já nevím, kdo to říkal, myslím že Mádr, že když kriminál člověka nezlomí, tak ho jenom posílí. A pomáhá to k vytváření osobnosti, protože člověk viděl kolem sebe tolik lidí, kteří v těch kriminálech a potom i v lágrech intelektuálně i morálně vyrostli. Kriminál pro ně znamenal víc než školy, víc než univerzita. Protože pravé vzdělání - to není jenom získávání informací. To je získávání postoje k životu a poznávání různých lidí. Já například jsem měl to štěstí, že jsem byl s kněžími.Takže na jedné straně si o nich nedělám přílišné iluze, protože vím, že kněz je člověk tak jako já, a na druhé straně jsem si jich strašně vážil, byli totiž skutečnou elitou národa. Takže si myslím, že za to všechno, co jsem si musel prožít, vlastně Pánu Bohu děkuji. Sice bych to nechtěl opakovat, ale děkuji, že když už jsem se do toho dostal, tak mě vždycky zavedl do takového společenství, které mně dávalo sílu a naději, protože to jde jedno s druhým. Tou silou je naděje, že nakonec pravda zvítězí.

Asi se ta získaná duševní kondice projevuje i na zdraví a na fyzickém stavu vůbec …

Určitě to spolu dost úzce souvisí. Člověk pak totiž nemá čas stárnout. Myslím si, že odchodem do důchodu by člověk neměl přestat pracovat. Musí mít nějaký cíl. Já například tím, že stále píši, si vůbec nepřipadám, že stárnu (smích ☺).

Nám také připadá, že vůbec nestárnete. Vždycky, když Vás vidíme jak křepce mažete od autobusu ke kostelíku a my Vám sotva stačíme, tak si říkáme, že bychom ve Vašem věku (pokud se ho vůbec dožijeme) chtěli vypadat také tak dobře.…

(☺) Třeba takový pater Mádr nebo pater Zvěřina. Na těchto lidech a mnohých dalších člověk vidí, jak to platí. A kromě toho já mám ještě takový názor, že Pán Bůh nám to, co jsme strávili v kriminále, jako by odpustil, odpočítal ty roky. Takže mě není osmdesát pět, ale o sedm méně (☺).

No i to je ale úctyhodná porce…

Však také vidíte, jak jsem shrbený, to je hrozné.

V něčem prostě tu přírodu neošálíme, ale přesto působíte stále velice vitálně.

K tomu je potřeba mít optimismus, což je možná dar, možná také trochu dědictví. A ještě jedno je důležité, aby se člověk spoléhal na milost Boží, aby opakoval slova Otčenáše: „Buď vůle Tvá.“ Člověk se tím, že byl stavěn před jednu zkoušku za druhou, naučil, že mu nic jiného nezbývá, než se spoléhat na Boží pomoc.

Od jaké doby registrujete existenci naší farnosti, co Vás do ní přivedlo, od kdy jste do našeho kostela začal docházet?

Do roku 1993, kdy jsme s manželkou získali v Petrovičích - zcela náhodou - pronájem, jsem o existenci Petrovic nevěděl, ale od neděle, kdy jsem do kostela sv. Jakuba poprvé vešel, se stal mým kostelem a je jím dosud, ačkoliv už máme byt v Hájích.

Co v životě naší farnosti nejvíce postrádáte a co naopak by se dalo pozitivně ocenit?

Nevím, že bych něco zde vysloveně postrádal, naproti tomu si velmi cením atmosféru, která zde převládá, a společenství téměř rodinné. Také se mi líbí starobylý kostel, jeho prostota a zachované fresky. To je prostě nádhera.

Co za dobu Vaší přítomnosti v petrovické farnosti ve Vás zanechalo největší dojem (největší zážitek)?

Neděle, kdy kardinál Vlk povýšil petrovickou filiálku na farnost a uvedl do ní otce Romualda jako jejího prvofaráře.

Během svého života jste vystřídal spoustu různorodých zaměstnání. Se kterým jste měl největší problémy se vyrovnat? Které jste měl nejméně rád (nepočítám dobu ve vězení)?

Asi práci pomocného dělníka při stavbě tunelu pod Letnou, kterou jsem nastoupil v roce 1951 bezprostředně poté, co mě vyhodili z ministerstva zahraničních věcí. Ale vůbec nejtěžším pro mne bylo fárat do šachet uranových dolů na Jáchymovsku (ale to bylo v rámci mého vězení, na které jste se neptal).

Jestli mohu z jiného soudku a jestli to není tajemství, prozradíte nám, na čem teď pracujete, co chystáte do tisku ?
Tak to tajemství není, naopak jsem rád, že o tom můžu mluvit, alespoň se o to lidé budou zajímat(☺). Loni mi vyšla knížka „Dům na skále“, která je o pronásledování církve do padesátého roku včetně. No a teď dělám padesátá léta, protože ta jsou klíčová. V tomto dílu píši o církevních procesech, o likvidaci řeckokatolické církve, o pronásledování řeholníků, řeholnic atd. A potom ty osudy biskupů! K jednomu nebo druhému mohu mít třeba výhrady, že byl málo statečný nebo naopak příliš horlivý, že byl příliš radikální jako Beran, nebo příliš opatrný jako Trochta. Ale když potom člověk vidí, jak každý svým způsobem čelil násilí, tak to je fantastické. Jeden vedle druhého. A přestože někteří už byli přeci jenom starší páni, ani jeden neselhal.
Já zase považuji za fantastické, že po tolika knížkách, které vám už vyšly, ještě pořád přicházíte s novými fakty. Jak to děláte, že tolik dat udržíte pohromadě a jak máte organizovaný archiv?
No, to je právě problém. Pozornost věnuji celé tehdejší republice, protože ty věci na Slovensku a v Čechách se prolínaly a jedno druhé ovlivňovaly. Samozřejmě, hlavní pozornost věnuji českým zemím, ale tam, kde je to důležité, tam, kde je kontinuita nebo kde se to vzájemně ovlivňovalo, tam zmiňuji i některé věci ze Slovenska. Ono o tom teď už vychází mnoho všelijakých dílčích studií. Například Vlček (to je mladý historik) teď zpracoval pronásledování řeholníků a řeholnic. To jsou dva velké svazky. A potom archivy. Když jsem dělal „Neumlčenou“ (to byly dva díly a původně jsem chtěl pokračovat ještě třetím, ale už jsem se k tomu nevrátil, protože už se nabízel úplně jiný úhel pohledu), tak tam jsem se zabýval spíše osobními vzpomínkami účastníků anebo informacemi z různých samizdatů. Do archivu jsem se tehdy prakticky (kromě brněnského diecézního) nedostal. Teď jsou ale pro to skutečně otevřené dveře a já ty zdroje kombinuji. Proti profesionálním historikům mám tu výhodu, že jsem ty věci všechny prožil. Takže já to můžu hned i komentovat a doplnit a dát tam svůj pohled na věc, což si myslím, že je určitý přínos.

Tak to už se těšíme na další počtení. Připravujete své texty na počítači?
Ano, na počítači, protože to už se ani jinak nedá. „Neumlčenou“ jsem psal na stroji a to potom člověk pořád jenom stříhá a lepí a přepisuje…
Počítač je v tomhle určitě velký dar…
Obrovský. Já tedy nejsem technický typ, takže mně slouží jenom jako psací stroj. Ale bezvadný. Bez toho už bych si na větší psaní netroufal. Když jsem začal psát „Ne vším jsem byl rád“, rozhodl jsem se ovládnout počítač. Manželka mě ale zrazovala: „Než se to naučíš, tak budeš mít knihu napsanou.“. Já jsem ji naštěstí neposlechl. Trápil jsem se s tím sice několik měsíců, ale bez toho bych to už skutečně nezvládal.

Jak v tomhle věku vypadá Váš pracovní den a kolik hodin této činnosti věnujete?
Na to jsou dva pohledy. Jeden je můj a jeden manželčin. (☺)
To vždycky. To chápu (☺).
Manželka tvrdí, že vidí jenom moje záda u počítače a já si zase myslím,že se mu – počítači - věnuji málo. Ovšem musím zdůraznit, že mě to děsně baví, protože, když ty věci píšu, tak všechny ty lidi mám zase před sebou. To byli moji kamarádi z Mírova nebo z Katolické akce, se kterými jsem v té době zažil dobré i zlé, takže mě to znovu a znovu vzrušuje, když o nich píšu.
Také je to z Vašich textů znát, že jsou tvořeny o s láskou a s plným zaujetím a nasazením. A proto je to také tak strhující čtení.
A potom je tady ještě jedna věc, která mě popohání a kterou se snažím svým psaním objasnit: Mě strašně mrzí, když někdy i od kněze člověk slyší, že tehdy a tehdy církev selhala. Jaképak selhala. To ten člověk neprožil ten obrovský tlak, co tu byl v padesátých letech. Samozřejmě bylo Pacem in terris a byli i takoví kněží, kteří podepsali spolupráci s STB, ale to jsou výjimky. Nakonec i Pánu Ježíši se podařilo dostat mezi svých dvanáct vyvolených Jidáše. Po svých zkušenostech z Leopoldova a Mírova, kde jsem byl na kněžských odděleních a žil tak blízko biskupům, opatům a kněžím (nepočítal jsem to, ale rozhodně jich bylo víc než stovka), tak jsem byl a jsem hrdý na to, že patřím do katolické církve.
Také je důležité, abychom rozlišovali tu lidskou a Boží stránku. Vždyť my se křtem stáváme součástí mystického těla Kristova. To je přeci něco velikého! Tady to už skutečně záleží především na Boží milosti a ta se nabízí každému. Záleží ale také na nás, jak tu milost přijímáme, nakolik dorůstáme do Kristova těla, nakolik jsme tou živou ratolestí, jak jsme zrovna dneska slyšeli v tom podobenství o vinaři.
Předpokládám tedy, že asi nejvíce času věnujete literatuře faktu a literatuře historické. Když si ale potřebujete nějak oddychnout, tak po jaké knížce nejraději sáhnete?
Moje žena říká, že já čtu jenom sebe (☺). Ovšem ono je to dáno tím, že nemám čas. Mám co dělat, abych si přečetl denní noviny, abych si přečetl Perspektivy nebo Katolický týdeník. Mám tolik rozečtených knížek a tolik krásných knížek pořád vychází a já přitom vím, že když se do některé pustím, tak už ji nepustím a stojí mi práce. Nepřečetl jsem ani ty knížky, co jsme vydali ve Zvonu.
Nakladatelství Zvon, které jste také nějakou dobu řídil, už ale dnes, myslím, neexistuje?
Bohužel ne, ale převzalo to Karmelitánské nakladatelství - prakticky i včetně zásob a zbylého personálu. Takže pokračování Zvonu se děje v Karmelitánském nakladatelství.
A včetně Vašich knížek? Ano. To, co zbylo, třeba „Neumlčenou“ si vzali do skladiště. A teď vydávají moje nové knížky.

To jsme trošku odbočili od toho odpočinku, relaxujete třeba při muzice?
Já relaxuji, když píšu (☺).
Takže zkrátka práce je zároveň Vaší nejlepší rekreací - to je ideální spojení…
Samozřejmě někdy jsem už večer vyčerpaný, ale mě to šíleně baví. Protože mé psaní cítím jako svoje poslání. Že si mě Pán Bůh možná zachoval proto, abych vydal svědectví o pronásledované církvi.

Také z toho mám takový dojem. Ale když už jsem se dotknul té hudby. Preferujete nějaký žánr nebo nějaká konkrétní díla nebo oblíbeného autora či interpreta?
Těch by bylo víc. Je to především česká a ruská muzika. Z těch modernějších Rusů mám rád např. Prokofjeva a Šostakoviče. Z našich mám moc rád Dvořáka a Ebena. Vždycky se těším, když tady zpíváme Ebenovu mši nebo Ebenovy žalmy a antifony. Co mám samozřejmě rád, to je gregoriánský chorál. Mám rád i pravoslavnou duchovní hudbu. To je opravdu krása.
Co jako zkušený publicista postrádáte v Lastuře? Na co bychom se měli podle Vás nejvíce zaměřit?
Myslím, že Lastura splňuje požadavky farního listu, ale na její hodnocení uplynula zatím příliš krátká doba. Snad by se ale asi měla prodávat, ne? Vždyť ta výroba přeci jenom stojí peníze.
To máte samozřejmě pravdu, ale zatím se zdá, že alespoň část našich čtenářů je uznalá a dobrovolně vylepšuje výnos kasičky na tisk a tento rozdíl o.František rezervuje na náklady Lastury. Ostatně od minulého čísla už uvádíme výrobní cenu Lastury v tiráži.
K té kasičce. Zrovna včera jsem zpracovával jeden proces v souvislosti s Babicemi a paterem Podveským . Ten byl potrestán za to, že v roce 1949 četl pastýřský list biskupů, a musel zaplatit deset tisíc korun. A následující neděli našel 11 tisíc na oltáři. Lidé prostě vycítili, že je to potřeba. A pak řekněte, že církev selhala.
To je hezky zařízené. S takovým obnosem už bychom vytiskli pěknou řádku Lastur.

Moc Vám děkujeme, že jste si udělal čas pro tento rozhovor a přejeme hodně zdraví a elánu do další tvorby.

(M.Nedoma, A.Nedomová ml.)

Pokud se s tímto obdivuhodným člověkem chcete setkat osobně a dozvědět se ještě něco dalšího nad rámec uvedeného interview, tak přijďte 16.června v 19.00 do ZŠ Edisonova na jeho přednášku pořádanou v rámci "třetích pátků" pro veřejnost.

PŘEDNÁŠKA P. NADPOR. JORDÁNKA O MISI V KOSOVU

Dne 28.4. 2006, jako každý třetí pátek v měsíci, pořádala naše farnost přednášku v ZŠ Edisonova. Tentokrát nás navštívil P.nadpor. Jordánek s vyprávěním z mise v Kosovu. Přiblížil nám i politickou situaci v tomto regionu obou znepřátelených národů - muslimských kosovských Albánců a převážně pravoslavně věřících Srbů, jejichž nesváry trvají generace. Vyslaní vojáci KFOR zde zajišťují bezpečné soužití těchto etnik. Mimo jiné také hlídají jejich stánky víry (kostelíky i mešity), které se často stávají cíli útoků. Páter Jordánek nám popisoval práci, kterou jakožto kaplan v Kosovu vykonával. Vojenský kaplan na frontě nejen šíří evangelium, ale také zajišťuje nejrůznější odreagování od stresu a vnitřního napětí vojáků. Také působí jako psycholog, ke kterému se v problémech vojáci ubírají. Dále nám líčil zážitky z různých výletů, které pro vojáky organizoval. Celkově tento člověk i na nás působil pohodově a optimisticky, takže vůbec nepochybuji o tom, že ačkoliv na jeho počáteční mše chodili v průměru 3 vojáci, tak v závěru jeho mise byla účast už desetinásobná.

Martin Miňovský

HÁDANKÁŘSKÝ KOUTEK PRO DĚTI VŠEHO VĚKU

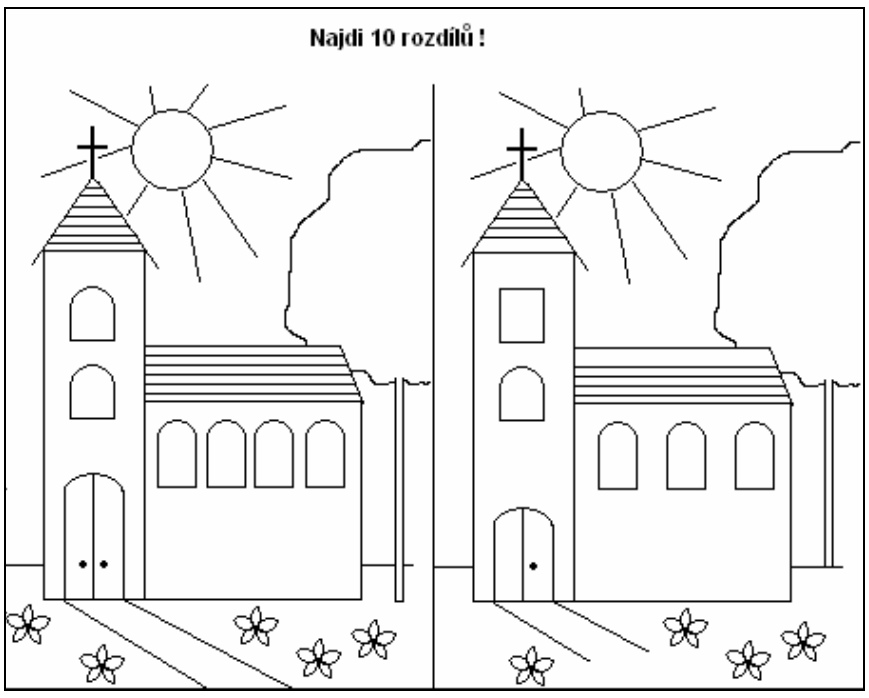

Naleznete
10
rozdílů ?

Správné řešení
najdete
na str.24

připravila Maruška Plačková ml.

POUŤ NA SV. HORU

V sobotu 6. května se konala arcidiecézní pouť na Sv. Horu u Příbrami, kam se vydalo i několik poutníků z naší farnosti. Naše "skupinka mladých" s otcem Františkem v čele se rozhodla část cesty z Prahy do Příbrami urazit pěšky.
V pátek večer po mši svaté jsme se sešli před kostelem. Odjezd se nám trochu protáhl, čehož jsme s povděkem využili ke spořádání části přinesených zásob. (Zkrátka jsme na faře povečeřeli.) Protože nás nakonec bylo přesně pět, nemuseli jsme se trmácet na autobus na smíchovské nádraží, jak jsme měli původně v úmyslu, ale svezli jsme se až do Dobříše autem (a ne ledajakým ☺).

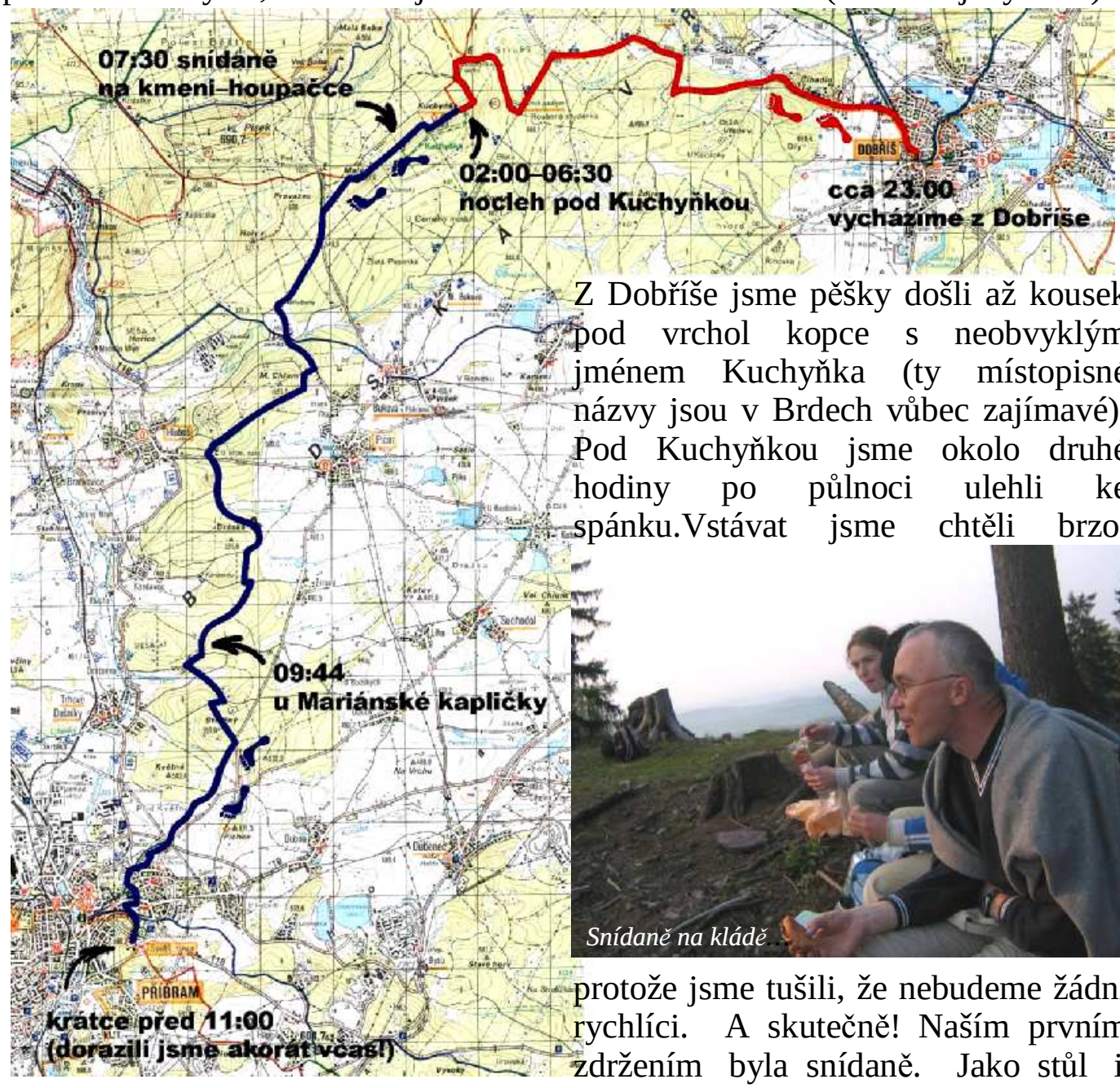

Z Dobříše jsme pěšky došli až kousek pod vrchol kopce s neobvyklým jménem Kuchyňka (ty místopisné názvy jsou v Brdech vůbec zajímavé). Pod Kuchyňkou jsme okolo druhé hodiny po půlnoci ulehli ke spánku.Vstávat jsme chtěli brzo,

Snídaně na kládě…

protože jsme tušili, že nebudeme žádní rychlíci. A skutečně! Naším prvním zdržením byla snídaně. Jako stůl i

židle nám posloužil kmen poraženého smrku položený přes hřeben mezi Kuchyňkou a Malým vrchem. S tímto smrkem jsme si po snídani užili spoustu legrace. Chodili jsme po něm jako po kladině a houpali se na něm "přes vrchol kopce" jako Ferda Mravenec *(tentokrát není míněn p.J.Hájek ☺ – pozn.red.)*.

Poutníci na kmenu (nebo kmen Poutníků?)…

Podobných zdržení zábavného charakteru jsme měli po cestě mnohem víc. Nakonec jsme se ale skutečně přiblížili Příbrami.

U Mariánské kapličky

Museli jsme potom trochu natáhnout krok. Osobně mě docela překvapilo, že jsme na začátek mše svaté dorazili včas...

V cíli - mše svatá na Svaté Hoře

Filip Jareš

FARNÍ ABECEDÁŘ LASTURY

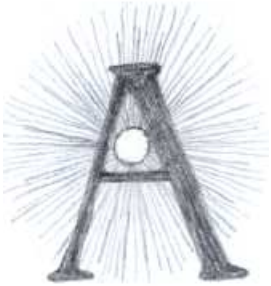

Adorace - nebo-li klanění se Bohu přítomnému v Nejsv.Svátosti oltářní se koná každý čtvrtek a první pátek v měsíci. Navazuje bezprostředně na mši svatou, je uvozena eucharistickou písní, po cca 19.15 následují litanie k Nejsv. Srdci Ježíšovu a zásvětná modlitba, svátostné požehnání pak svátostné požehnání a opět eucharistická píseň. Adorace bývá nejčastěji tichá, lze ji využít k zastavení se, rozhovoru s Bohem, přípravě na svátost smíření nebo jen tak k bytí v Boží přítomnosti. Kněz bývá po dobu adorace k dispozici v sakristii k rozhovoru i ke svátosti smíření.

Besedy nad Katechismem katolické církve - konají se každý 2. a 4. pátek v měsíci. Jedná se o postupné pročítání Katechismu s výkladem, přičemž je možné podělit se o své zkušenosti nebo zeptat se na cokoli souvisejícího, co člověku vrtá hlavou, co mu není jasné, s čím má potíže. (Např. při probírání kapitoly o svátosti smíření: U koho se lze vyzpovídat v ohrožení života? Které hříchy smí rozhřešit jen biskup nebo papež? Může být člověk od zpovědi vyhozen? Atd.)

Cídění - bohoslužebných nádob je nutné po každé mši sv., protože není všechno zlato, co se třpytí, a tudíž po uchopení např. obětní misky jsou na jejím zbarvení natolik znát otisky dlaní, že kdyby se bohoslužebné náčiní nechalo delší dobu nevycíděné, přestalo by být patrně použitelné. Co se dá dělat? Možnosti jsou dvě: 1. buď zakoupit pozlacené nádoby anebo 2. cídit, cídit, cídit...

Česká katolická charita - naše farnost s ní spolupracuje při Tříkrálových sbírkách díky ochotným dospělým a dětským dobrovolníkům z našeho středu pod vedením členky pastorační farní rady paní Evy Šilerové.

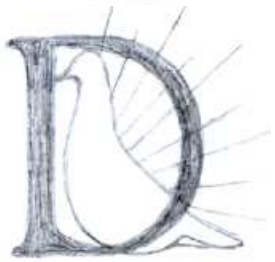

Duchovní obnova - obnovit svůj život v Kristu, prohlubovat denně svůj osobní vztah k Němu, to je hlavní náplní každé duchovní obnovy, ať už má formu jednodenní rekolekce, několikadenních exercicií (= duchovních cvičení) nebo tu formu, jakou má právě probíhající duchovní obnova v naší farnosti. Tato posledně zmíněná obnova se koná (pouze pro přihlášené) každou středu po večerní mši sv. Po zpěvech a modlitbě chval se cca 30 účastníků rozdělí do 4 skupinek, kde rozmlouvají o textech Písma, které si měli za úkol uplynulý týden přečíst a prorozjímat. Nakonec se opět všichni shromáždí v kostele, aby si vyslechli malou promluvu či svědectví. Tato duchovní

obnova byla rozplánovaná do cca 16 týdnů, završit se má přijetím svátosti biřmování některých zúčastněných v sobotu 10. 5. 2006, neboť měla sloužit nejen k oživení duchovního života v naší farnosti, ale i jako příprava na přijetí Ducha Svatého pro ty, kteří dosud nebyli biřmováni.

Ekonomická farní rada (EFK) - má pomáhat faráři při správě majetku farnosti, má být nápomocná při zajišťování příjmů (sbírky při bohoslužbách a mimo ně, sponzorské dary právnických a fyzických osob, příspěvky obecních a městských úřadů, příspěvky diecéze...), má dbát na to, aby účelové dary nebyly použity na jiné účely, posuzuje nutnost a opodstatněnost výdajů na potřeby farnosti...atd. Předsedou je vždy farář, jeden člen musí být zároveň i členem pastorační farní rady, zbylé 2-4 členy jmenuje farář. Mandát členů trvá 3 roky, nikdo nesmí být zvolen více než 2x. EFK zasedá nejméně 4x ročně.

Ferda Mravenec - přezdívka pana Jaroslava Hájka, houslisty SOČRu a člena pastorační farní rady, který je vždy připraven přiložit ruku k dílu - seká trávu kolem kostela i na pozemku mezi farou a kostelem, opravuje části nábytku (opravený šuplík a klekátko v sakristii, lavice v kostelní předsíni, židle na faře...), uklízí kostel, chodí na brigády, odváží na svém přívěsném vozíku nejen zelený odpad, ale i šrot, dává k dispozici svůj čas, své ruce, své nástroje (např. motorovou pilu) a v neposlední řadě čas od času zkrášluje bohoslužbu hrou na housle.

Gastronomie - slavnost není slavností, chybí-li něco dobrého k zakousnutí. Příležitostí k slavení bylo, je i bude dost, ochotných lidí, kteří by donesli něco ze svých komor, kuchyní a spíží, by však mohlo přibýt. Je vítáno jak slané (jednohubky, chlebíčky, aspiky, chipsy, křupky, tyčinky), tak i sladké (koláče, buchty, perníky, štrúdly, bábovky, dorty), ovoce a nápoje (vody, šťávy, džusy, vína) nevyjímaje. Nejlépe je vždy se zeptat, kdo má tu či onu slavnost stran jídla na starosti, a dohodnout se s ním, co je vhodné donést, aby se nesešlo jen samé sladké nebo jen samé slané ☺.

Hudba - varhanní doprovody při mši sv. zajišťují dle svých možností paní Magda Vlková (profesorka na Konzervatoři Jaroslava Ježka) a Monika Riedlbauchová. Každou druhou neděli v měsíci doprovází mši sv. od 10.30 rytmickými písněmi skupina mládeže.

arakteristické katolické (zlo)zvyky

(na ty se můžete těšit po otočení této strany – to něco uvidíte…☺)

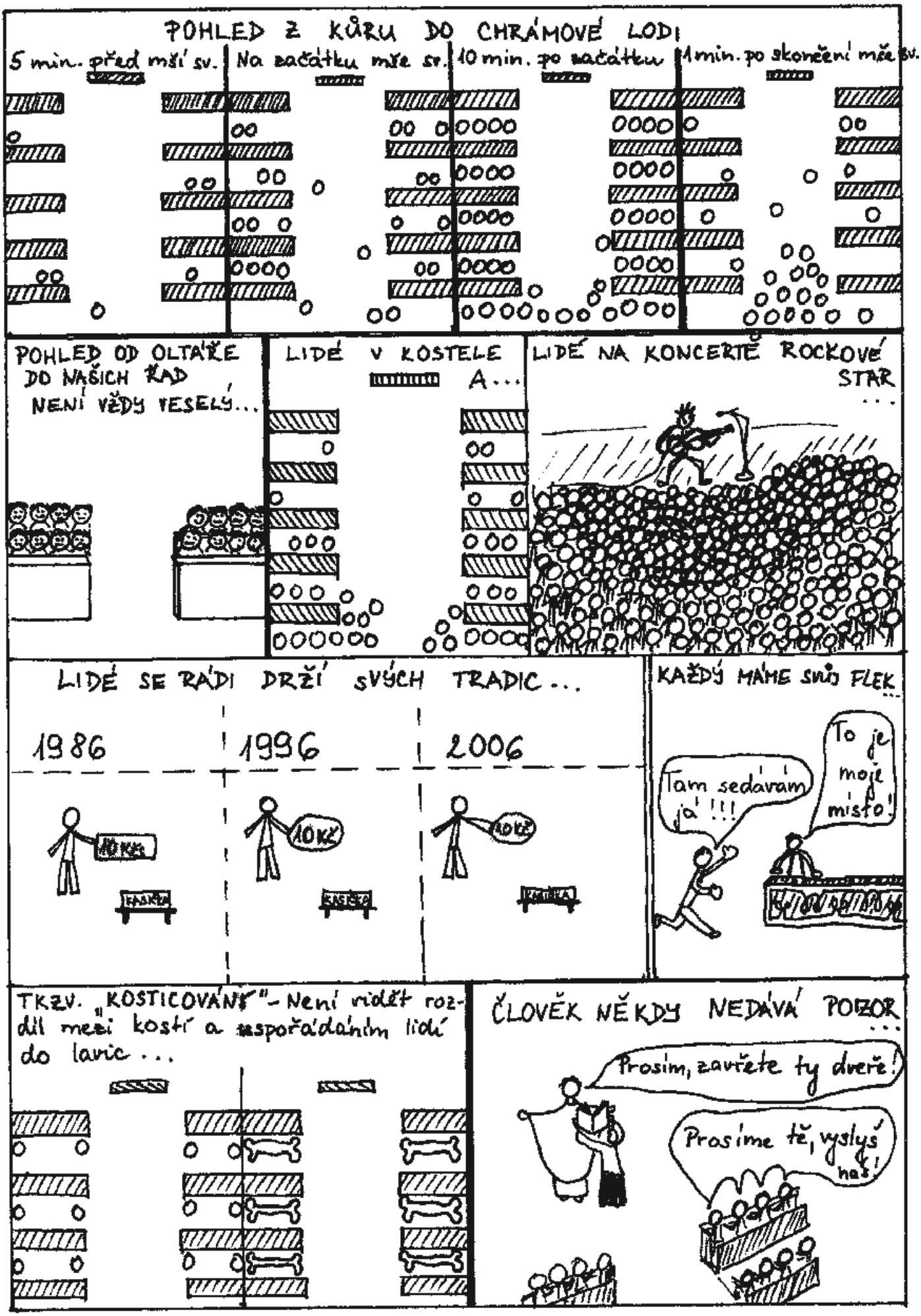
POHLED Z KŮRU DO CHRÁMOVÉ LODI
5 min. před mší sv.
Na začátku mše sv.
10 min. po začátku
1 min. po skončení mše sv.
POHLED OD OLTÁŘE DO NAŠICH ŘAD NENÍ VŽDY VESELÝ...
LIDÉ V KOSTELE A...
LIDÉ NA KONCERTĚ ROCKOVÉ STAR ...
LIDÉ SE RÁDI DRŽÍ SVÝCH TRADIC...
1986
1996
2006
10 Kč
KAŽDÝ MÁME SVŮJ FLEK...
Tam sedávám já!!!
To je moje místo!
TKZV. „KOSTICOVÁNÍ" - Není vidět rozdíl mezi kostí a uspořádáním lidí do lavic...
ČLOVĚK NĚKDY NEDÁVÁ POZOR...
Prosím, zavřete ty dveře!
Prosíme tě, vyslyš nás!

Informace - nejdůležitější informace se lze dozvědět (kromě pravidelného čtení Lastury ☺) vždy při nedělních ohláškách na konci mše svaté. Pravidelně též visí na mříži v kostelní předsíni a na vývěsce před vchodem na hřbitov. Další informace o dění v jiných částech naší země (duchovní cvičení, poutě, setkávání, přednášky...) se lze dozvědět nejen z katolického tisku, který leží vzadu v kostele, ale i na nástěnce vlevo v předsíni. Na nástěnce tamtéž vpravo jsou pak texty určené k rozjímání pro dané liturgické období. (Tuto nástěnku pečlivě připravuje paní Milada Musilová.)

Junioři aneb společenství mladých - schází se každý čtvrtek od 19.00 na faře. Kromě nácviku rytmických písní (z Hosany a Coinonie) se věnují i hraní her (Bang, Osadníci z Katanu), povídání (duchovnímu + i jen tak o životě) a pojídání různých dobrot (- i když: co si nepřinesou, to není ☺). Toto společenství je otevřeno bez rozdílu všem mladým, ať už umí zpívat a hrát na nějaký nástroj nebo ne.

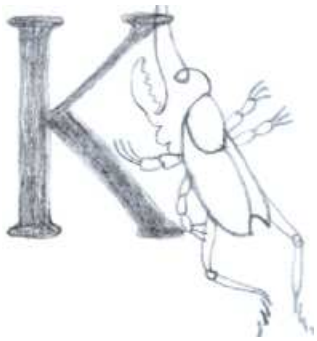

Kůrovci - nepatří v tomto případě mezi hmyz. Jsou jimi míněni návštěvníci bohoslužeb, kteří místo do chrámové lodi pravidelně zamíří na kůr, ač nejsou varhaníci či jiní muzikanti. Patří mezi ně jak aktivní katolíci (- sejdou dolu na sv. přijímání), tak i pasivní katolíci (zůstávají stále na kůru). Pasivní katolíci se dále dělí do dvou skupin: 1. naslouchající a 2. bukaři. Bukaři většinou nesedí za bukem, ale v lavici za varhanami. Jsou celkem dobrosrdeční a je-li zapotřebí měnit na Kyrie či žalm u varhan rejstříky, ochotně se této služby ujmou, stihnou-li ale ovšem do té doby dorazit na kůr... Typickým znakem kůrovců je malé pochopení pro akustiku. Občas mají dojem, že když jsou „vzadu“, tak si mohou špitat a dole není nic slyšet. Jenže kůr byl stavěn tak, aby se odtud vše dobře neslo a této své vlastnosti dělá čest...

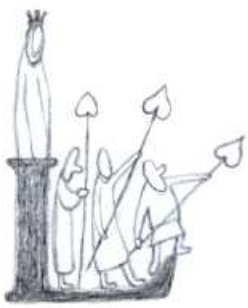

Legie Mariina - cíl Mariiny Legie je vlastní posvěcení a šíření evangelia, lásky Kristovy a pravdy Církve svaté světu - ve světě. Legie není založena na dokonalosti členů, ale na pravidelnosti křesťanského života a odevzdanosti Bohu skrze ruce Panny Marie. Legionář se po třech měsících kandidatury zavazuje slibem ke dvěma hodinám aktivního apoštolátu týdně (rozhovory s nevěřícími apod.) –viz názorný obrázek ☺. Prezidium (nejmenší jednotka Legie) s názvem Panna Maria Ochranitelka bylo založeno v naší farnosti 16.12.2003.

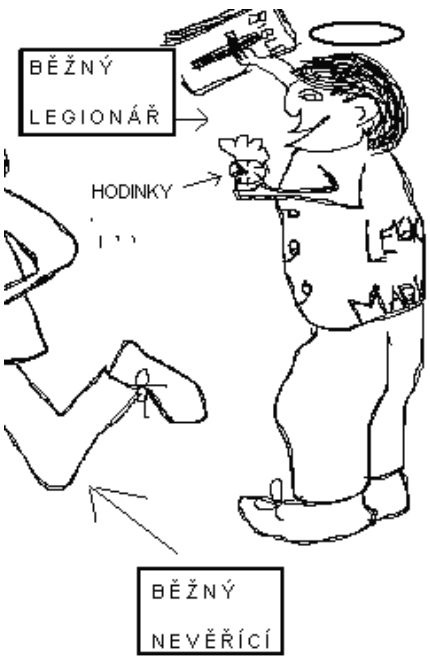

V Petrovicích je 10 členů, věkový rozsah 23 – 74 let. (Podmínkou pro vstup je min. 18 let pro prezidium dospělých. Prezidium mladých zatím není v Čechách založeno.)

Ondra Lehovec

Maminec - Je to stretnutie mamičiek s deťmi. MAMINEC začal fungovať niekedy v januári 2006. Na stretnutia chodí 4 – 5 detí (vo veku od 1 – 4 rokov) a 3 – 4 mamičky. Program stretnutia je vždy iný, deti si ho tvoria samé. Väčšinu času sa hrajú s hračkou niekoho druhého. Občas si kreslia, spievajú s flautou, alebo im maminka číta z knižky. Na koniec sa deti pomodlia (niektoré sa už pekne vedia modliť „Andělíčku, můj strážníčku“) a hurá sfúknuť sviečku.

Mamičky dozerajú na svoje ratolesti, alebo sa snažia spravodlivo rozdeliť hračku, o ktorú je práve záujem. Popri dozeraní na deti sa mamičky medzi sebou delia o svoje skúsenosti a zážitky.

Stretnutia bývajú na fare každú stredu od 9:00 hod. do 11:00 hod. Priestor na fare a okolo fary nie je moc vhodný pre deti na hranie. Je tam hromada vecí, ktoré deti veľmi zaujímajú, ale vzhľadom k ich veku sú nevhodné. Teraz, keď to počasie dovolí, budú stretnutia na záhrade u jednej z mamičiek. Ďakujeme. Informácie o presnom mieste a čase stretnutia vie a rada vždy povie

Tatiana Pikálková tel.: 736 180 722

Nemocní - Pozdrav a poděkování za modlitby všem čtenářům Lastury od ***Bernadetty Raisové***, která se na konci minulého roku podrobila reoperaci kyčelního kloubu. Do té doby jsme ji mohli potkávat denně na mši svaté. Nyní stále prochází stabilizováním zdravotního stavu, který se střídavě zlepšuje, ale i komplikuje. Vzpomíná na vás všechny v modlitbě a těší se, že bude moci opět slavit mše svaté s námi se všemi.

Pan ***Hanuš Landsperský***, který často ministroval v našem kostele, se po akutní příhodě postupně uzdravuje. Mohli jsme se již i s ním setkat párkrát při všední i nedělní mši svaté.

Pan ***Zelenka*** je vozíčkář, který - pokud mu to zdravotní stav a počasí dovolí - jezdívá k nám na mše svaté zejména ve všední dny ve čtvrtek a v sobotu. V modlitbě je stále s námi spojen.

Jiřina Němcová

Originální petrovický Betlém - je vždy ve své neúplné verzi vystaven před obětním stolem od začátku adventu. Zpočátku (r. 2000 či 2001) na něm byly fotografie petrovických domů a dalších objektů spolu s kreslenými postavičkami pastýřů a dalšími postavami. Roku 2003 došlo k výměně kreslených postaviček za fotografie nás farníků. Každý rok autorka Betlému MUDr. Jiřina Němcová fotí nové lidi - nové farníky. S přibližujícími se Vánocemi přibývají aktuální postavičky - vůl a oslík, Josef a Panna Maria, Betlémská hvězda, na Štědrý den Jezulátko, na Zjevení Páně tři mudrci z Východu. Betlém je zdoben zlatými hvězdičkami, které jsou zde farníky umístěny poté, co byly podloženy nějakým dobrým skutkem nebo modlitbou za farnost.

Pastorační farní rada (PFR) - obrazně ji lze nazvat radou ministrů. Je poradním a pracovním orgánem faráře. Tvoří ji (kromě faráře) duchovní / řeholní osoby, členové zvolení farním společenstvím a členové jmenovaní farářem dle jeho uvážení. PFR funguje jako pravá ruka faráře. Co farní rada řeší? Pro ilustraci: Kdo zajistí sál U Čouků? Kdo si vezme na starost zajištění kapely? Kdo se postará o děti? Kdo o moderování? Jaký bude program? Kdy uspořádat tu či onu akci? Kdo si vezme na triko organizační stránku věci? Kdo zajistí to či ono, kdo sežene potřebnou věc/potřebného odborníka, kdo se postará, kdo řekne druhým...Z každé farní rady existuje zápis konkrétních bodů, o kterých se jednalo. Tento zápis visí při vchodu do kostela vlevo na nástěnce.

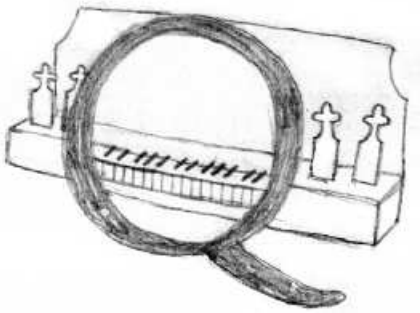

Quinta - je latinský název Kvinty 1 1/3´, jednoho z rejstříků, které mají naše varhany. Dalšími rejstříky zde jsou: Principal 2´, Kopula 4´ a Kopula 8´.

Růženec - modlitba této mariánské modlitby začíná teoreticky 1/2 hodinu před začátkem každé mše sv., prakticky jen tehdy, přijde-li někdo 30 min. před mší sv., aby se ji předmodlíval. Jednotlivé desátky se může předmodlívat kdokoli, je-li dost lidí, bývá pravidlem střídat se po desátcích. Modlitbu růžence lze najít v kancionálu pod číslem 009

Řeholníci/řeholnice - v naší farnosti není žádné řeholní společenství. Před několika lety byly z Petrovic odvolány zpět do svého mateřince v Brně Těšitelky Božského Srdce Ježíšova. V současné době máme ve farnosti (pokud se podařilo zjistit) jednu saleziánku, tři terciáře (z františkánské, dominikánské a benediktinské větve) a mimo farnost se na své celoživotní zasvěcení připravují tři mladí lidé (1x Schönstattské sestry Mariiny, 1x Milosrdní bratři, 1x boromejky).

Senioři - setkávají se každý 3. čtvrtek v měsíci od 16.30 na faře. Zatím se jich sešlo průměrně tak 3-4. Určitě uvítají další duchem mladé vrstevníky, s kterými by si mohli popovídat nad hrnečkem čaje či kávy.

Schönstattské kapličky - jde o iniciativu organizovanou Sekulárním institutem Schönstattských sester Mariiných. Malé dřevěné svatyňky s obrázkem Třikrát podivuhodné Matky a vítězné Královny schönstattské putují po naší farnosti po určitých okruzích. Každý okruh má kolem 10 jednotlivců či rodin, kteří si v předem daných intervalech měsíc co měsíc předávají tuto putovní svatyňku. Panna Maria tak během této pouti „zůstane“ u každého do okruhu zapsaného cca 3 dni, než je zase předána dál. V případě zájmu je možné přidat se do již existujícího okruhu, v případě zájmu více lidí je možné vytvořit nový okruh.

Třetí pátky v měsíci - jsou věnovány od 19.00 hod přednášce zajímavých osobností o zajímavých tématech. Přednášky se konají v ZŠ Bellova a jsou přístupny jak farníkům, tak i široké veřejnosti. Vstup je volný. Vítána je nejen Vaše návštěva, ale i Vaše návrhy, kdo by mohl být příštím přednášejícím, příp. jaké téma by Vás zajímalo.

Úklid - je v kostele zapotřebí každý týden. Co patří mezi naléhavé práce? Vyluxování koberců a setření lavic. Je-li lidí na úklid víc než jen dva, je možné setřít obrazy a sochy od prachu, vyklepat běhouny, vzít Prontem ambon i obětní stůl, vytřít sakristii, kůr, schody na kůr, srovnat zpěvníky, ořezat nebo vyměnit svíce, dolít do svící na oltáři olej (je-li toho zapotřebí), zalít květiny, vyhodit odpadky, atd. Nemáte-li čas se účastnit úklidu nebo Vám to zdraví a věk nedovoluje, pomozte, prosím, aspoň s tímto:

1. Při příchodu si, zejména je-li špatné počasí, očistěte na rohožce obuv.

2. Při odchodu zkontrolujte, jestli po Vás nezůstaly na zemi či v lavici nějaké papírky nebo papírové kapesníky.
3. Pokud Vám to věk dovolí, nedávejte nohy na klekátko, protože to slouží na klečení a ne jako podnožka pod nohy. Můžete tak ušetřit nejedny kalhoty či sukni člověka, který si na to místo po Vás klekne, od zašpinění. Díky.
4. Srovnejte zpěvníky (modré na kraje lavic, červené doprostřed), a pokud jste si je vypůjčili z nějaké lavice a odnesli jinam, opět je vraťte na místo.
5. Užívá-li se při bohoslužbě při výjimečných případech svíce, chraňte lavice i koberec papírovým chránítkem či aspoň omotaným papírovým kapesníkem před znečištěním voskem. Z koberce a kobercových sedáků na lavicích není totiž vosk nikdy beze zbytku odstranitelný :-(.

Volby - do farní rady (FR) se dle Stanov farních rad řídí následujícími paragrafy:

§ 6 Volební právo

(a) právo volit má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti;
(b) právo být zvolen má každý katolík starší 18 let, který je ochoten plnit úkoly FR.

§ 7 Volební řád

(a) FR se ustavuje na dobu 2 let, v případě prvního ustavení na 1 rok;
(b) farář jmenuje tříčlennou volební komisi (...);
(c) kandidáty může navrhnout každý člen farnosti, který má právo volit. Písemné návrhy přijímá farář a volební komise. Společně posoudí, zda navržení kandidáti splňují podmínky pro právo být zvolen a vyžádá si jejich souhlas s kandidaturou;
(d) volební komise určí termín, místo a způsob konání voleb a sestaví kandidátku ze všech navržených kandidátů (...);
(e) seznam kandidátů, termín a místo konání voleb musí být zveřejněn nejpozději 14 dní před volbami ohlášením při bohoslužbách a na vývěsce v kostele (...);
(f) v případě potřeby zajistí volební komise představení jednotlivých kandidátů voličům.

§ 8 Průběh voleb

(a) v den voleb dostane každý oprávněný volič, který má zájem volit, volební lístek, na němž označí vybrané kandidáty podle počtu, který má být zvolen. Pokud označí kandidátů více, je jeho hlas neplatný.
(b) sčítání hlasů provede v den voleb volební komise;
(c) volební komise sepíše protokol o provedení voleb, který obsahuje datum a místo konání voleb, počet odevzdaných platných volebních lístků, jmenný seznam kandidátů s počtem odevzdaných hlasů, podpisy členů volební komise;
(d) volební komise do týdne oznámí zvoleným kandidátům výsledky voleb;

(e) členy FR se stávají ti z kandidátů, kteří prostou většinou odevzdaných hlasů získali hlasů nejvíce a mandát přijali, Při rovnosti se mandát určí losem.
(f) nepřijme-li zvolený kandidát mandát, nahradí ho další kandidát, který získal při hlasování nejvíce hlasů a souhlasí se zvolením; je-li takových více, mandát se určí losem;
(g) volební komise seznámí s výsledky voleb farní společenství do 14 dnů od data konání voleb.

WC - při vchodu do kostela vlevo na nástěnce visí klíče od WC na faře. Jsou zde k dispozici všem potřebným. Na kroužku visí dva klíče: jeden je od branky, druhý od WC (druhé dveře vpravo). Půjčíte-li si klíče, nezapomeňte je pak vrátit na místo i pro druhé. Děkujeme.

X. narozeniny - oslavila naše farnost 14. ledna 2006. Obnovena (neboť v dřívějších dobách už existovala) byla dekretem Miloslava kardinála Vlka dne 14. ledna 1996.

Yzop - jihoevropský polokeř s drobnými květy, pěstovaný jako léčivá bylina a koření, u křesťanů známý z pašijí (Jn 19,29) a díky písni č.510 kancionálu „Rač yzopem mě pokropit“.

Zvon - náš kostel se může pochlubit středně velkým zvonem, který pochází z roku 1624. Na plášti je latinský nápis: AD MAIOREM DEI GLORIAM BEATAE VIRGINIS MARIAE ET S. JACOBI M.
(= k větší slávě Boží, Panny Marie a sv. Jakuba Staršího). Je zde vyobrazen sv. Václav, sv. Jakub, Panna Maria a latinská zkratka IHS (= Ježíš Spasitel člověka). Na srdci zvonu je vyryto: F. Kukla 1890. Na zvon chodívá zvonit pan Bohumil Průcha vždy v neděli cca v 10.25**.**

A ještě poslední písmenko pro děti:

Želva Žofka - aneb želva stepní (*Testudo horsfieldi*) je již 33 let věrnou průvodkyní O. Františka Převrátila. Toho času je na letním bytě. *(tedy ta želva – pozn.red. Na foto není originál Žofinka, ale jakási její příbuzní – z letního bytu jaksi pohlednice nepřicházejí – asi se jí nestýská)*

připravila Monika Riedlbauchová(kromě písmenK,L,M), iluminace nakreslil Jan Ondřej Jareš

PŘEHLED PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ ZA ROK 2005

Pokladna stav k 31.12.2005 11.112,00 Kč

Běžný účet vedený u ČSOB a.s. Poštovní spořitelna číslo účtu 188731509/0300

stav k 31.12.2005 63.237,96 Kč

Příjmy

úroky z běžných účtů		131,42 Kč
Kostelní sbírky mimo účelové		110.221,00 Kč
Účelové sbírky		
30.01.	Sbírka na nemocnici sester boromejek v Praze Pod Petřínem	3.219,00 Kč
20.02.	Sbírka „Svatopetrský haléř“	6.246,00 Kč
06.03.	Sbírka na Arcidiecézní charitu	2.953,00Kč
25.03.	Velkopáteční sbírka na Svatou zemi	554,00 Kč
15.05.	Svatojánská sbírka na potřeby Arcidiecéze pražské	2.092,00 Kč
26.06.	Svatopetrská sbírka na bohoslovce	2.249,00 Kč
25.09.	Svatováclavská sbírka	4.083,50 Kč
23.10.	Sbírka na misie	5.700,00 Kč
06.11.	Sbírka na Charitu	1.852,00 Kč
04.12.	Sbírka na bohoslovce	3.676,00 Kč
Dary určené na provoz farnosti		78.900,00 Kč
Příspěvek od obce Petroviče		50.000,00 Kč
Příspěvek od Pražského arcibiskupství		50.000,00 Kč
Celkem příjmy		321.876,92 Kč

Výdaje

10 % z neúčelových kostelních sbírek - odvod na Arcibiskupství pražské	11.024,00 Kč
Účelové sbírky celkem	26.924,50 Kč
Bohoslužebné výdaje - do kostela	9.707.00 Kč
Nákup vybavení - integrovaný systém do kostela - bezpečnostní mříže - vstupní dveře fary - pračka	90.106,00 Kč
Software – účetní program	8.307,00 Kč
Materiál na opravu fary	936,50 Kč
Režie fary	1.835,50 Kč
Voda	4.969,50 Kč
Elektřina	15.602,50 Kč
Plyn	63.629,00 Kč
Časopisy	740,00 Kč
Údržba elektronického systému v kostele	1.425,00 Kč
Ostatní služby (telefon, popelnice, nájemné atd.)	32.906,50 Kč
Daň z nemovitostí	746,00 Kč
Poplatky za vedení účtů v bance	2.231,00 Kč
Celkem výdaje	**271.090,00 Kč**

Zpracovala: K. Ježdíková

Z nových matričních zápisů

- pokřtěny byly:
  Ema Kateřina Skládalová
  Julie Barbora Durychová

- zemřela:
  pí. Věra Nývltová *(na obr.)*

Co se všechno ve farnosti děje:

- náboženská výchova dětí - v pondělí a ve středu na faře, ve škole a v bytě - přihlašování u o. Františka (6.6. - úterý - po večerní mši sv. v kostele porada s rodiči- zájemci o náboženskou výchovu dětí v příštím školním roce)
- Maminec - setkání maminek s dětmi - středy dopoledne - zatím vždy na faře
- setkání starších věkem, i když mladých duchem - 3. čtvrtek v měsíci v 16.30hod. - na faře
- hovory o víře nad Katechismem katolické církve - každý 2. a 4. pátek v měsíci po mši sv.
- setkání mládeže - ve čtvrtek po mši sv. na faře s nácvikem zpěvu, hry apod.
- Mariina legie - v úterý po mši sv. na faře

(internetové stránky petrovického prezidia Panna Maria Ochranitelka najdete na http://www.legiepetrovice.wz.cz)

- agapé - každou 3. neděli - neformální setkání po druhé mši sv.- na faře nebo okolo ní.
- od 22.2. – každou středu 18.30 mše sv. a následně setkání duchovní obnovy farnosti a přípravy k přijetí svátosti biřmování

Pravidelné bohoslužby:

Neděle: 9.00 a 10.30 hod.

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota: 18.00 hod.
Středa: 18.30 hod (a následně program duchovní obnovy farnosti pro biřmovance a další přihlášené)

Májové pobožnosti v květnu: v úterý, čtvrtek, pátek a sobotu po mši sv., ve středu od 18.00

Výstav Nejsvětější svátosti - každý čtvrtek a každý 1.pátek- po mši sv. (a po májové pobožnosti), do 19.30 hod.
Příležitost k svátosti smíření - přede mší svatou, při adoraci a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ
KVĚTEN - ČERVEN 2006

- 25.5. - čtvrtek, 40.den po Vzkříšení - slavnost Nanebevstoupení Páně - 18.00 slavnostní mše sv.
- 27.5 - sobota - "naskáluvstoupení" mládeže - výlet pro mládež a starší děti
- 1.6. - čtvrtek - 21.00 redakční rada Lastury
- 3.6. - vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého - 18.00 mše sv., nešpory a následná dlouhá společná modlitba v kostele, ekumenicky otevřená, ohlásili se již hosté z různých církví
- 4.6. - Hod Boží svatodušní, Letnice, 50. den po Vzkříšení Páně,
  9.00 i 10.30 slavnostní mše sv.
- 6.6. - úterý - po večerní mši sv. v kostele porada s rodiči - zájemci o náboženskou výchovu dětí v příštím školním roce, předběžné určení skupin a termínů
- 10.6. - sobota - "petrovické letnice" - 18.00 mše sv. s otcem biskupem Karlem Herbstem, SDB - s biřmováním a obnovou sv. biřmování, po bohoslužbě na faře a okolo ní agapé, občerstvení, oslava pro všechny (připravuje společenství mládeže)
- 11.6. - slavnost Nejsvětější Trojice - po mších od 9.00 i 10.30 volby kandidátů na členství v nové pastorační radě farnosti
- 15.6. - čtvrtek - slavnost Těla a krve Páně - 16.30 setkání starších na faře
  18.00 slavnostní mše sv. s prvním svatým přijímáním dětí
- 16.6.- 3. pátek - 19.00 v ZŠ Edisonova - pro farníky i pro veřejnost
  - setkání s p.Václavem Vaško
- 17.6.- sobota - možný výlet na faru v Ouběnicích u Benešova
- 18.6. - neděle - seznámení farnosti s výsledky voleb do pastorační rady farnosti
- 23.6. - pátek, slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova - 18.00 mše sv., při ní slib členů nové pastorační rady farnosti před farním shromážděním, po mši sv. první schůze PRF (tento den se nekoná setkání nad katechismem)

Chcete číst Lasturu jako první ?

Stačí zaslat svůj mailový kontakt na adresu: **lastura@email.cz** a každé nové číslo farního zpravodaje přijde přímo na Váš počítač a to ještě dříve, než ho najdete v papírové podobě na stolku v kostele.

Chcete číst Lasturu ještě dříve ?

Tak přijďte pomoci s její výrobou. Vítáme nejen příspěvky do obsahu zpravodaje, ale i manuální výpomoc při tisku, kompletaci a distribuci. A určitě řada z vás má k dispozici digitální fotoaparát – při četnosti farních akcí uvítáme každého dalšího fotoreportéra. Vzhledem k rostoucímu rozsahu i nákladu nás zajímají i nabídky cenově výhodného popř. sponzorského zpracování v profesionální tiskárně.

Na uvedené e-mailové adrese nebo písemně (možno nechat v sakristii) rádi uvítáme jakékoliv Vaše připomínky a nabídky příspěvků i jiné pomoci při tvorbě zpravodaje. Uzávěrka dalšího čísla: 11.6.2006.

Turistický oddíl KONDOŘI Salesiánské hnutí mládeže Praha – Uhříněves

Vážení farníci a čtenáři Lastury,
Možná jen málokdo z Vás ví, že i na území naší farnosti působí turistický oddíl pod SHM (Salesiánské hnutí mládeže). Oddílová historie sahá do roku 1997 a své kořeny má ve skautingu. Každé léto pořádáme letní tábor, který si sami celý stavíme, a trvá cca. tři týdny. Kromě letního tábora máme ještě tábory podzimní a zimní, a minimálně jednou za měsíc máme výpravu. Další činností oddílu jsou schůzky, které se konají každou středu od 16:30 u hostivařské fary. Působíme v okolí Prahy 10, a spadáme přímo pod Salesiány v Praze Uhříněvsi. V současné době má oddíl přibližně 20 členů ve věku od 8 do 15 let. Rádi bychom mezi sebou přivítali nové členy ve věku mezi 8 a 12 rokem věku.

Za vedoucí oddílu Sup

Kontakt:
Jan Musil *(Sup)*
Livornská 442 P-10
109 00
Tel.: 776642929
E-mail:
musil_jan15@volny.cz
http://www.kondori.org

10 rozdílů - Správné řešení ze str.9

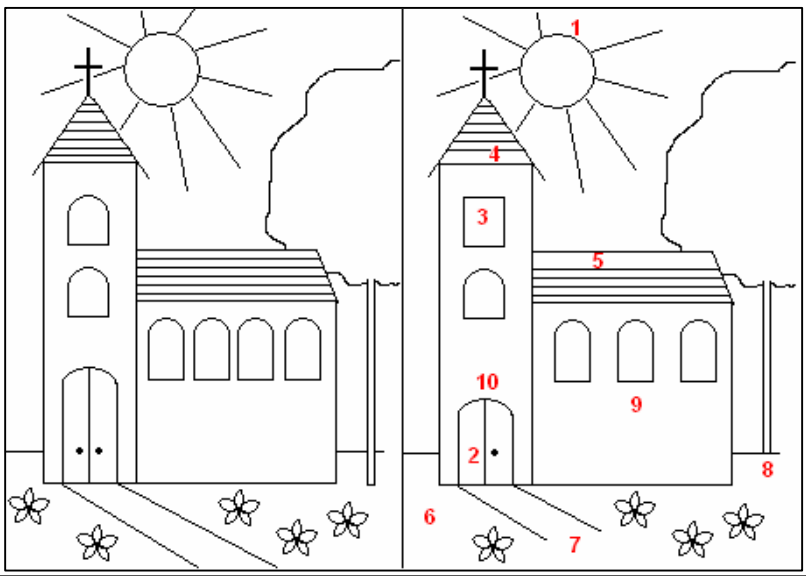

Oprava z minulého čísla:

V rozhovoru s pí MUDr.Němcovou na str.8 byl jako autor fotografie chybně uveden Leoš Jiřík.
Ve skutečnosti fotil Přemek Jiřík a Leoš snímek editoval.
Oběma se tímto omlouváme.

redakce

LASTURA, č.4/2006, vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17/16, 109 00 Praha 10 - Petrovice
Kontakt na duchovního správce: tel: 274860428, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz
Kontakt na redakci: lastura@email.cz . Uzávěrka dalšího čísla: 11.6.2006.
Redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátil,M.Riedlbauchová, M.Nedoma, J.Jareš, M.Miňovský
Poděkování všem přispěvatelům a pomocníkům při kompletaci
a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba
Náklady na výrobu jednoho výtisku: 5,- Kč